

(6497)

מ.א. 0942638

טוראי פויבטונגראם אמיר ז"ל

בן תמר וגבrial

נולד בקרית מוצקין

כ"ז באדר ב' תש"ו, 30/3/1946

תאריך גיוס: עמ' 4

התגורה ב: קמ"ג א' 30

נפל בקרב

כ"ז באיר תשכ"ז, 6/6/1967

במלחמת ששת הימים

שירות בחיל השריון

יחידה: גד' הג"א 923

מקום נפילה: ג'נין והסביבה

אזור: יהודה ושומרון

נקבר בחיפה

בן 21 בנפלו

קורות חיים

אמיר, בן תמר וגבrial, נולד ביום כ"ז באדר ב' תש"ו (30.3.1946) בקרית-מוצקין. את לימודיו היסודיים למד עד כיתה ג' בבית-הספר היסודי "אחדות" שבקריה בה נולד, וסיים את לימודיו בבית-הספר "ביאליק" אשר בקרית-ביאליק. לאחר מכן למד בבית-הספר המקצועי "בסמ"ת" שבchiaifa ושם למד במגמה של שרטוט ותכנון וסיים את לימודיו בו. הוא היה קשור ל"בסמ"ת" והשילוב בין לימוד עיוני ועבודה טכנית היה לפי רוחו. שנות לימודיו היו שונות אושר והצלחה. לאmir היו תחביבים רבים: עבודות-עץ, בניית דגמי-מטוסים מעץ ומרקוטון. הטכניקה תמיד משכה אותו אליו. הוא בנה רדיו גביש, טלפון פנימי ורדיו-טרנזיסטור. כן אהב לאסוף בולים. בגיל רך נמשך לציור וזכה בפרסים בתחרויות לילדים. אחר-כך התרכך מהציור ומצא ביטוי בצילומים. גם פה שילב את האמנות עם הטכניקה: את מכשירי-ההגדלה בונה במו ידיו. אהב מוסיקה ובמיוחד מוסיקה קלאסית. מגיל ט"ז כבר לא רצה להזכיר מהציור ומצא בומו ידיו. אהב מוסיקה ובמיוחד מוסיקה קלאסית.

היה לו צורך פנימי לעוזר לו. הוא ניחן בחוש החומר חם. למרות האחריות אשר בה התיחס לחיים היה שופע רוח-נעורים רעננה וועשה מעשי-קונדס.

בиюלי 1964 גויס לצה"ל. אמיר ויתר על מועמדותו לעתודה האקדמית כדי ל"התאור" מעת לפני המשך לימודיו בטכניון העברי בחיפה. הוא גויס להנדסה קרבית ואחרי הטירונות החלה; עקב זה נעשה לנוהג ביחידת ומצא סיוף בתפקידו זה. בסוף שירותו הצליח להתכוון ולעழות בבחינות הכניסה לטכניון.

טורי פויבטונג אמיר ז"ל

לאחר שחזרו מzech"ל באוגוסט 1966 התקבל לטכניון. שנת לימודיו הראשונה בפקולטה לארכיטקטורה, שלא זכה לסיימה, הייתה שנה אושר. לפי דרכו מימן את לימודיו ותחביבו מעובתו כמורה עוזר ב"בسم"ת". גם בטכניון בלט בהישגיו ובכשרונותו. היה צנוע, שקט ושוקע בעיסוקיו.

בפרוץ מלחמת ששת הימים נקרא אмир לדגל. בשעה שעסק בחילוץ פצועים בקרב שנערך ליד ג'נין נפגע הוחל"מ של המ"פ אשר בו נמצא אмир, וכן מצא את מותו; זה היה ביום השני לקרבות, הוא כ"ז באיר תשל"ז (6.6.1967). הובא לקבורה בבית-הקבורות הצבאי בעפולה ולאחר זמן הועבר למנוחת-עלמים בבית-הקבורות הצבאי בחיפה.

חברת לזכרו הוציאו הוריו בשם "אמיר". שמו הונצח בחברות "לוחמי הנדסה בגבורהם" שהוציאה פלוגת ההנדסה בעוצבת "ברק" וגם בחברות "גבורי עוצבת 'ברק'" לזכר אנשי העוצבה שנפלו במערכה, וכן הוזכר ב"אנשי הפלדה" לאביעזר גולן. כן הועלה זכרו בחברות הזיכרון שהוציאו מוריו בקרית-ביאליק ובטכניון. ב"ידעון לתושב" המוקדש לנופלים בני קריית ביאליק ובהתוצאה מועצתה, הועלה זכרו. ב"מעלות", רבעונם של מורי בית-הספר העל-יסודיים הובאה כתבה עליו. מעזבונו הובא ב"גולי אש", כרך ד', הוא ילקוט עזבונים של הבנים שנפלו במערכות ישראל.

פוייכטונגער, אמיר (אהרון-מאיר)

בן גבריאל ותמר. נולד ביום כ"ז באדר ב' תש"ו (30.3.1946) בקרית-מוצקין. את לימודיו היסודיים למד עד כיתה ג' בבית הספר היסודי "אחדות" שבקריה בה נולד וסיים את לימודיו בבית-הספר "ביאליק" אשר בקרית-ביאליק. לאחר מכן למד בבית הספר דמץ' עז' "בסמ"ת" שבחיפה ושם למד בוגמה של שרטוט ותכנון וסיים את לימודיו בו. הוא היה קשור ל"בסמ"ת" והשילוב בין לימונ, עיוני ועובדת טכנית היה לפיו רוחו. שנות לימודיו היו שנים אושר והצלחה. לאמיר היו חברים רבים: עבדות-ען, בנית דגמי-מטוסים מעץ ומרקיזון. הטכניתה תמיד משכה את לבו. הוא בנה רדיו גביש, טלפון פנימי ורדיו-טרנויסטור. כן אהב לאסוף בולים. בגיל רך נמשך לציור נזקה בפרסים בתחרויות ילדים. אחרי-כך התרחק מהציור ומצא ביתוי בצילום. גם פה שילב את האמנות עם הטכניתה: את מכשיר-ההגדלה בנה במווידיו. אהב מוסיקה ובמיוחד מוסיקה קלאסית. מגיל ט"ז כבר לא רצה להכביר על הוריו מבחינה כספית ולכון מצא לו, עבודות שונות: שרטוטים לבתי-חרושת, ציור שלטים ובערב היה נותן שעורים פרטיים. אהב את הזולות והיה לו צורך פנימי לעוזר לו. הוא ניחן בחוש הנמור חם. למרות האחיות אשר בה התיחס לחים היה שופע רוח-זנורים רעננה ועשה מעשי-קונדס. ביולי 1964 גויס לצה"ל. אמיר ויתר על מועמדותו לעתודה האקדמית כדי ל"התאורר". מעט לפני המשך לימודיו בטכניון העברי בחיפה. הוא גויס להנדסה קרבית ואחרי המלחמה; עקב זה נעשה לנаг ביחידת ומצא סיפוק בתפקידו זה. בסוף שירותו הצליח להתכוון ולעמוד בבחינות הכניסה לטכניון. לאחר שחרורו מצה"ל באוגוסט 1966 התקבל לטכניון.

שנת לימודיו הראשונה בפקולטה לארכיטקטורה, שלא זכה לסיימה, הייתה שנה אושר. לפי דרכו מימן את לימודיו ותחביביו מעבודתו כמורה-עזר ב"בسمית". גם בטכניון בלט בהישגיו ובכשרונותו. היה צנוע, שקט ושקוע בעיסוקיו. בפרוץ מלחמת ששת הימים נקרא אמר לדגלן בשעה שעסוק בחילוץ פצועים בקרב שנערך ליד גניין נפגע הוחלים של המ"פ אשר בו נמצא אמר — וכך מצא את מותו; זה הצעה ביום השני לקרבות, הוא כ"ז באיר תשכ"ז (6.6.1967). הובא לקבורה בבית-הקבורות הצבאי בעפולה ולאחר מכן הועבר למנוחת-עולםם בבית-הקבורות הצבאי (חיפה). חוברת לזכרו הוציאו הוריו בשם "אמר"; שם הונצח בחוברת "לוחמי הנדסה בגבורתם" שהוציאה פלוגת ההנדסה בעוצבת ברק" וגם בחוברת "גיבורי עוצבת ברק" לזכר אנשי העוצבה שנפלו במערכות וכן הזכיר ב"אנשי הפלדה" לאביעזר גולן. כמו הועלה זכרו בחוברת הזיכרון שהוציאו מוריו בקרית-bialik ובטכניון. ב"ידיעון לתושב" המוקדש לנופלים בני קריית-bialik ובהוצאה מועצתה הועלה זכרו. ב"מעלות" רבעונם של מורי בית הספר העל-יסודיים הובאה כתבה עליו. מזבחנו הובא ב"גילי אש", כרך ד', הוא ילקוט עזובות של הבנים שנפלו במערכות ישראל.

אמיר פוייכטונגער

